

Arrest

nr. 57 445 van 7 maart 2011
in de zaak RvV XI/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 25 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOUDENHOVE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Liberiaanse nationaliteit te bezitten. U bent ongehuwd en hebt één dochter. Uw dochter werd na uw vlucht in Liberia geboren. U verliet uw land van herkomst op 26 juli 2009. U kwam op 27 juli 2009 in België aan, waar u dezelfde dag het statuut van vluchteling aanvroeg. U bent in het bezit van uw geboorteakte.

Volgens uw verklaringen is uw moeder overleden toen u nog een klein kind was. Uw vader is in 2008 of 2009 aan een ziekte overleden. U woonde bij uw tante in Bappas, Montserrado. U ging naar school, maar u had moeite om de schoolkosten te betalen. In 2008 zette uw tante u uit haar huis omdat u een meisje dat bij haar inwoonde, zwanger had gemaakt. U zocht steun bij uw vriend (R.). (R.) werkte in de 'homobusiness'. Om geld te verdienen om uw school te kunnen betalen en om allerlei spullen

te kunnen kopen besloot u hetzelfde werk te doen. (R.) introduceerde u bij de NGO-medewerkers. Nog tijdens 2008, u weet niet meer precies wanneer, werd u de partner van (M.), een NGO-medewerker. De NGO-medewerkers ontmoette elkaar in clubs samen met hun lokale partners of homovriendjes. Eén van hen, (C.), vertelde echter aan uw familie en in uw gemeenschap wat jullie deden. Uw zus lichtte u in dat mensen u wilden doden omdat u homo was. U legde de situatie aan (M.) uit, die uw geboorteakte vroeg. Twee weken later vertrok u samen met (M.) uit Liberia en vluchtte u naar België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geen ernstige elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U hebt evenmin ernstige elementen aangebracht die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met de subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt in 2008 en 2009 een stabiele relatie te hebben gehad met de NGO-medewerker (M.). Uw kennis over (M.) is uiterst beperkt. U weet niet voor welke NGO hij werkte, noch wat voor werk hij voor hen deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 7-8). U weet niet of hij getrouwd was (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U weet niet of hij kinderen heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U weet niet welke zijn nationaliteit is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U kent geen van zijn vrienden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U weet niets over vorige partners van (R.) (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Indien u werkelijk een langdurige en stabiele relatie had met (M.), kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u een zekere kennis hebt van deze persoon. U blijkt echter zo goed als niets van (M.) af te weten. Dit is des te merkwaardiger omdat u buiten (M.) nooit met iemand anders een homoseksuele relatie hebt gehad en u naar eigen zeggen niet enkel een relatie met hem had voor het geld maar ook omdat u verliefd op hem was. Het is eveneens bevreemdend dat u niets kan zeggen over de reden waarom jullie relatie na jullie aankomst in België plots afbrak, alhoewel u verklaarde dat uw relatie met (M.) in Liberia stabiel was en hij u naar België hielp vluchten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 10). Deze uiterst vage verklaringen ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw relatie met (M.).

Uw kennis van de 'homobusiness' in Monrovia waar u beweert ingestapt te zijn is eveneens erg beperkt. Buiten (R.) en (C.), die u uiteindelijk zou verraden, kent u geen enkele andere Liberiaan die in de 'homobusiness' zat, terwijl u verklaart dat uw vriend (R.) vele contacten had. Uw verklaring dat u niemand anders kent omdat u bang was verraden te worden is op zich weinig overtuigend. Uit uw verklaringen blijkt dat u samen met (M.) naar vele cafés en clubs ging, hetgeen niet meteen erop wijst dat u bang was om samen met hem gezien te worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Bovendien deelde u in een club wel de tafel met (C.), een persoon die uw familie en gemeenschap kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U kan verder geen andere NGO-medewerkers noemen die homovriendjes zochten en die ook naar de Embassy club kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Zelfs de naam van de partner van uw vriend (R.) kan u niet noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5).

Hieraan dient toegevoegd te worden dat u over uw seksuele geaardheid eveneens erg vaag blijft. U verklaart dat u met (M.) een relatie had en omwille van het geld en omdat u verliefd was op hem (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), maar dat u zich buiten (M.) nooit tot andere mannen aangetrokken hebt gevoeld (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6 en 7). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar uw seksuele geaardheid op dit moment, kan u daar geen duidelijk antwoord op geven en zegt u dat u het op dit moment niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Uw pogingen in België om contacten te leggen met de homogemeenschap zijn op zich weinig overtuigend. U zou ooit op aangeven van uw sociaal-assistent éénmaal het 'Roze Huis' in Antwerpen bezocht hebben, maar daar zou u buiten de persoon aan het onthaal geen andere mensen hebben ontmoet en contacten hebben gelegd (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U ging naar eigen zeggen nog een tweede maal terug, maar ging opnieuw weer weg zonder iemand te ontmoeten (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Op een andere keer ging u naar Gent waar een bijeenkomst zou zijn van homoseksuelen, maar er bleek niemand aanwezig te zijn. De naam van de plaats kan u echter evenmin geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Wel gaat u in België overdag vaker naar een plaats voor sportwedstrijden waar je naar voetbal kan kijken (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Het is dan ook weinig overtuigend wanneer u het gebrek aan contacten met de homogemeenschap mede toeschrijft aan uw medische problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11).

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerhouden worden. De door u in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten (geboorteakte, medisch document en 3 artikels over Liberia) kunnen het bovenstaande niet wijzigen. De gegevens in

de geboorteakte worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken en het medisch document betreft een ziekte (longtuberculose) die u in België zou hebben opgelopen en niet in direct verband staat met uw vluchtmotieven. Wel wordt in het medisch document vermeld dat u aan chronisch actieve hepatitis B lijdt, "vermoedelijk in Liberia opgelopen door seksueel contact"; "[h]ij zou daar in prostitutie gewerkt hebben". Het medisch attest baseert zich met andere woorden louter op uw eigen verklaringen en spreekt zich als dusdanig niet uit - en kan dit ook niet - over het tijdstip en de concrete omstandigheden waarin u hepatitis B opliep. De drie artikels over homoseksuelen in Liberia, beschrijven de algemene situatie. De artikels zijn van algemene aard en vermogen niet het gebrek aan geloofwaardigheid van uw concrete asielrelaas te herstellen. De situatie in Liberia, zoals beschreven in de voorgelegde artikels, wordt in deze beslissing niet in twijfel getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/3 juncto artikel 1, A, 2 van het Verdrag van Genève.

Verzoeker stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben en toetst zijn situatie aan de vluchtelingendefinitie. Hij is afkomstig uit Liberia en het is algemeen gekend dat homoseksualiteit in Liberia hoegenaamd niet algemeen aanvaard wordt en zelfs strafrechtelijk gesanctioneerd is. Verzoeker behoort omwille van zijn seksuele geaardheid tot een sociale groep.

Inzake de geloofwaardigheid van het relaas voert verzoeker aan:

- personen die seksuele diensten aanbieden tegen vergoeding stellen geen vragen aan hun partner en hebben geen kennis over diens privé-leven;
- in landen waar homoseksualiteit niet wordt aanvaard, houdt men er gebruikelijk één partner op na omwille van de zekerheid en veiligheid;
- anonimiteit en bereidheid tot seks zonder kennis van de identiteit is cruciaal in landen waar homoseksualiteit is gecriminaliseerd;
- de situatie van M. was niet gekend in België, zodat niet geoordeeld kan worden over de reden om de relatie te verbreken, laat staan dat aan het beëindigen van deze relatie een conclusie van ongeloofwaardigheid kan worden gekoppeld;
- in Monrovia zijn geen expliciete homobars, tenzij bepaalde die slechts een reputatie hebben onder ingewijden, hetgeen voor verzoeker niet het geval was;
- sommige NGO-medewerkers verbergen hun homoseksualiteit of houden het feit te betalen voor homoseks verborgen voor collega's, zeker in landen waar homoseksualiteit wordt gecriminaliseerd;
- dat hij, een jonge man met zeer weinig seksuele ervaring, zoekend is naar zijn seksuele identiteit zodat het aanvaardings- of ontdekkingsproces nog bezig is.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In casu blijkt dat verzoeker aangaf Liberia te hebben verlaten omdat men hem wilde doden omdat hij homoseksueel is. Van een asielzoeker die beweert nood te hebben aan internationale bescherming, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij zijn geaardheid, en te dezen tevens zijn langdurige relatie met NGO-medewerker M., aannemelijk kan maken.

Van verzoeker mag derhalve een redelijke kennis verwacht worden van de omstandigheden ingevolge dewelke hij diende te vluchten; *in casu* de naam van de NGO waarvoor zijn vermeende partner werkte, alsook de inhoud van diens werk, of hij gehuwd was, of hij kinderen had, zijn nationaliteit, waarom de relatie afbrak in België, de 'homobusiness' in Monrovia. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter een verregaande onwetendheid hetgeen des te meer klemmt daar verzoeker aangaf in 2008 en 2009 een stabiele relatie te hebben gehad met M. voor het geld, maar ook omdat hij verliefd was op M. en hij zich nadien niet meer tot een vrouw aangetrokken voelde. Verzoeker gaf tevens aan met M. samen naar vele clubs en cafés te zijn gegaan en dat M. zijn reis naar België organiseerde.

Verzoeker brengt geen overtuigend argument aan waarmee hij kan aantonen dat de vragen aangaande de relatie met zijn seksuele partner, die de kern van zijn vermeende vrees voor vervolging uitmaakt, kennelijk onredelijk zouden zijn.

De geloofwaardigheid van verzoekers relaas is omwille van voormelde vaststellingen ernstig ondermijnd aangezien hij zijn verweer beperkt tot beweringen en het aanvoeren van hypothesen. Hij brengt evenmin enig begin van bewijs bij inzake zijn betoog omtrent de houding van NGO-medewerkers in homofobe landen.

Tevens blijkt dat verzoeker, waar die aanvoert dat hij thans worstelt met zijn homoseksuele geaardheid, dienaangaande geen elementen aanvoert. Hij legt vage verklaringen af omtrent (het begin aan) contacten die hij met de homogemeenschap zou hebben gehad. In de mate dat verzoeker aanvoert in een aanvaardingsproces te verkeren, dient te worden besloten dat hij dit niet aannemelijk maakt.

Verzoeker toont in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal maar hij brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen en beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

De door verzoeker bijgebrachte attesten en landeninformatie vermogen niet tot een ander oordeel te leiden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is niet gegrond.

3.1. Verzoeker voert aan minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus wegens het reële risico te zullen worden opgezocht door zijn voormalige ontvoerders en te worden gedood dan wel strafrechtelijk te worden vervolgd en veroordeeld.

3.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op geen ander element dan deze ten grondslag aan zijn asielrelaas. Gelet op het vastgestelde inzake de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS